

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. __141__

din ____09.07.2013____

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din localitatea, județul Suceava,

cod poștal,

CUI RO,

înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de din localitatea, nr., județul Suceava.

..... formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- – accesorii aferente impozitului pe profit;
- – TVA;
- – accesorii aferente TVA.

În raport de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv **30.04.2013**, potrivit semnăturii depuse pe adresa de înaintare a deciziei atacate, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la AIF Suceava sub nr./....., așa cum rezultă de pe ștampila Serviciului Registraturii AIF Suceava aplicate pe originalul contestației, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., privind suma de, reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente.

Prin contestația formulată, petenta susține că decizia de impunere a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 23 din OG 92/2003 și a art. 21 din Codul fiscal, pentru suma de, reprezentând impozit pe profit în sumă de și accesorii în sumă de, prin neadmiterea la deducere pentru achiziția a lemn rotund rășinoase pe baza avizelor de la ocoalele silvice.

De asemenea, susține că decizia de impunere a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 78-1 din OG 92/2003 și a Codului fiscal, pentru suma de, reprezentând impozit pe profit în sumă de și accesorii în sumă de și pentru suma de, reprezentând TVA în sumă de și accesorii în sumă de, prin neadmiterea la deducere pentru achiziția de la

Totodată, societatea afirmă că decizia de impunere a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 1512, art. 145 alin. 2 lit. a-e și art. 146 din Codul fiscal, pentru suma de, reprezentând TVA în sumă de și accesorii în sumă de, prin neadmiterea la deducere pentru achiziția de la

Referitor la suma de, reprezentând impozit pe profit în sumă de și accesorii în sumă de, societatea precizează că, în perioada august 2001-mai 2012, a achiziționat cantitatea de lemn rotund rășinoase în baza avizelor emise de către Ocolul Silvic și Ocolul Silvic, achiziții în sumă totală de

Petenta susține că lemnul a fost achiziționat, prelucrat și vândut ulterior, cu respectarea tuturor obligațiilor impuse de cadrul legal fiscal, contabil, silvic.

Societatea invocă prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Codul fiscal, art. 6 din Legea contabilității, pct. 46 din OD 3055/2009, art. A pct. 1, pct. 2, pct. 3 din OD 3512/2008, art. 8 alin. 9 din HG 996/2009 și afirmă că aceste temeuri de drept invocate nu dau dreptul organului fiscal de a constitui baza de impunere care generează obligațiile suplimentare contestate deoarece prin modul de derulare, precum și prin documentele justificative care au stat la baza achiziției și comercializării celor material lemnos, societatea nu a încălcat nici o prevedere legală invocată în decizia de impunere contestată.

Astfel, petenta afirmă că, pentru intrările de material lemnos, societatea nu a respectat prevederile art. 6 alin. 1, operațiunea economică de intrare material lemnos fiind consemnată în momentul efectuării ei în avizele de însoțire material lemnos care îndeplinesc prevederile HG 996/2009 și că a respectat obligațiile de raportare a tranzacțiilor efectuate cu cantitatea de cherestea tivită conform prevederilor HG 996/2009, justificând proveniența legală a materialului lemnos.

Societatea susține că din analiza documentelor pentru care organul fiscal nu a acordat dreptul de deducere, raportat la motivele de fapt și de drept invocate în decizia de impunere, nu rezultă încălcarea temeiurilor legale invocate în decizia de impunere, respectiv din analiza avizelor, rezultă îndeplinirea condițiilor de document justificativ.

De asemenea, petenta afirmă că realitatea operațiunilor patrimoniale derivă din evidența stocurilor care a fost ținută cantitativ-valoric în conformitate cu prevederile art. 12 din Legea 82/1991 și a HG 996/2008.

Societatea precizează că, pentru intrarea și ieșirea de material lemnos au fost îndeplinite toate formalitățile impuse de legea specială privind comercializarea materialului lemnos, conform avizelor de însoțire material lemnos anexate la contestație.

Totodată, menționează că bunurile au făcut obiectul unor venituri impozabile conform facturilor și jurnalului de vânzări.

Mai face mențiunea că, deși la art. 8 alin. 9 din Anexa 1 la HG 996/2008 se prevede că formularele documentelor de însoțire nu sunt transmisibile și se utilizează numai de către operatorul economic care le-a solicitat și căruia i-au fost distribuite, transmiterea lor către alții nu este sancționată nici contravențional, nici penal.

Societatea susține că textul îl vizează exclusiv pe vânzător, nu și pe cumpărător, care a efectuat transportul având acte justificative de proveniență și invocă prevederile art. 20 alin. 5 din Anexa 1 la HG 996/2008, afirmând că nu rezultă obligativitatea de verificare a modului în care a fost achiziționat de către vânzător avizul de însoțire material lemnos și nici existența de date publice puse la dispoziția operatorilor silvici.

Referitor la suma de, reprezentând impozit pe profit în sumă de și accesorii în sumă de și la suma de, reprezentând TVA în sumă de și accesorii în sumă de, societatea precizează că, în perioada ianuarie 2012-februarie 2012, s-a aprovizionat cu cantitatea de material lemnos de la, în baza a trei facturi:,, în valoare totală de, precum și cu cantitatea de material lemnos pe bază de aviz în valoare totală de

Petenta susține că, ulterior tranzacțiilor desfășurate cu acest partener, respectiv în data de 14.02.2012, societatea a fost declarată inactivă din punct de vedere fiscal, iar în baza acestui motiv de fapt, prin decizia de impunere contestată, organul fiscal a anulat dreptul de deducere a cheltuielilor cu materia primă pentru suma de, precum și dreptul de deducere a TVA pentru aceeași bază impozabilă.

Petenta invocă prevederile art. 23 din OG 92/2003 și susține că temeiurile de drept invocate de organele fiscale nu dau dreptul organului fiscal de a constitui baza de impunere care generează obligațiile fiscale suplimentare contestate deoarece la stabilirea motivului de fapt și de drept au fost încălcate prevederile art. 78¹ alin. 10 din OG 92/2003.

Astfel, societatea precizează că, din datele publice de pe site www.anaf.ro, situația contribuabilului, la data desfășurării tranzacțiilor de achiziție material lemnos este decizia de inactivitate emisă și publicată de către organul fiscal de administrare a furnizorului, nu produce efecte față de terți în lunile ianuarie – februarie 2012, fiind publicată în data de 18.05.2012.

Contestatoarea invocă și decizia Curții Constituționale nr. 843/2012.

Referitor la suma de, reprezentând TVA în sumă de și accesorii în sumă de, societatea susține că, în perioada ianuarie 2012-februarie 2012, s-a aprovizionat cu cantitatea de material lemnos de la, în baza a trei facturi:, și, în valoare totală de, precum și cu cantitatea de material lemnos pe bază de aviz în valoare totală de

Petenta susține că, ulterior tranzacțiilor desfășurate cu acest partener, respectiv în data de 14.02.2012, societatea a fost declarată inactivă din punct de vedere fiscal.

Societatea invocă prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Codul fiscal, art. 6 din Legea contabilității, pct. 46 din OD 3055/2009, art. A pct. 1, pct. 2, pct. 3 din OD 3512/2008, art. 146 alin. 1 lit a-c din Codul fiscal, art. 46 alin. 146 din HT 44/2004, art. 6 din OG 92/2003 și afirmă că nu se poate face răspunzătoare pentru comportamentul altor firme furnizoare.

Aceasta susține că la data exercitării dreptului de deducere, în conformitate cu prevederile art. 145 și art. 146 din Legea 571/2003, operațiunea economică îndeplinea toate prevederile legale, respectiv că achiziția a fost efectuată în scopul operațiunilor taxabile, că dreptul la deducere a fost efectuat în baza facturilor emise de furnizor, iar facturile îndeplinesc condițiile impuse de art. 155.

Astfel, petenta susține că, din conținutul deciziei de impunere nu rezultă că documentele emise de către pentru care nu a fost admis dreptul de deducere pentru TVA nu furnizează toate informațiile prevăzute de Codul fiscal și nici că operațiunile sunt ireale sau că societatea, în calitate de persoană impozabilă ar fi putut să știe alte aspecte legate de proveniența materialului lemnos cuprins în facturile emise de

Societatea consideră că operațiunile economice sunt reale și probate cu documente justificative, iar bunurile achiziționate au fost utilizate la realizarea de operațiuni impozabile.

Petenta susține că nu poate fi privat cumpărătorul de dreptul de deducere a TVA, aspect reținut și în Deciziile Curții Europene de Justiție, singura situație prevăzută expres de legea fiscală prin care se transferă răspunderea în sarcina cumpărătorului, fiind reglementată de prevederile art. 151² din Codul fiscal, dacă beneficiarul nu dovedește achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata atxei, situație în care societatea nu se încadrează, facturile fiind achitate.

Mai face precizarea că societatea a respectat prevederile Legii 82/1991 privind înregistrarea în contabilitate a materialului lemnos pe baza avizului cu regim special reglementat de HG 996/2008 și că avizul îndeplinește condițiile impuse prin legislația specială, respectiv HG 966/2008, legislația specifică privind circulația materialului lemnos neimpunând beneficiarilor obligații privind verificarea suplimentară a formularelor cu regim special gestionate și administrate de către ITRSV.

De asemenea, petenta motivează că au fost întocmite notele de intrare și recepție în conformitate cu prevederile Ordinului 3512/2008, fiind probată realitatea

operațiunii patrimoniale pentru achizițiile de material lemnos specificate în avizele emise de

Totodată, susține că materialul lemnos a făcut obiectul unei livrări impozabile pentru care s-au întocmit facturi și avize de însoțire material lemnos, livrarea fiind înregistrată în contabilitate ca un venit impozabil.

Societatea invocă în susținerea contestației și articolul Dreptul de a deduce TVA-hotărâri ale Curții Europene publicată în numărul 20 al revistei Consultant Fiscal, autor-Director DGFP București.

De asemenea, consideră că sunt relevante în speță prevederile Hotărârii Curții Europene de Justiție în cazul C-439/2004 Axel Kittel v Etat belge și Etat belge v Recolta Reczcling SPRL, precum și Hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-324/2011 pronunțată în 6 septembrie 2012 Gabor Toth împotriva Nemzeti Adó és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága.

Totodată invocă prevederile Deciziei V din 15 ianuarie 2007 privind recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În concluzie, petenta solicită admiterea contestației.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., s-a stabilit în sarcina societății suma de, din care societatea contestă suma de, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- – accesorii aferente impozitului pe profit;
- – TVA;
- – accesorii aferente TVA.

În urma inspecției fiscale efectuate, organele fiscale au constatat că, în perioada ianuarie 2012-februarie 2012, societatea înregistrează în contabilitate un număr de trei facturi (nr., nr. și nr.), reprezentând aprovizionarea cu cantitatea de material lemnos în valoare totală de (aprovizionări cu taxare inversă), precum și un aviz de însoțire material lemnos pentru cantitatea de, în valoare de și pentru care nu s-a emis factură, emise de Vânători jud. Neamț CUI

Organele fiscale fac precizarea că, pentru facturile în sumă de, a aplicat măsurile de simplificare, respectiv înregistrarea contabilă 4426=4427 cu suma de, iar facturile au fost achitate cu chitanțe.

Cu adresa nr., emisă de DGFP-AIF Neamț, înregistrată la DGFP Suceava sub nr., se remite procesul verbal nr., prin care se comunică faptul că nu funcționează la sediul declarat din str., iar conform bazelor de date existente la nivelul DGFP Neamț, societatea a depus ultimul decont de TVA și declarația 100 pentru trim. III 2011, iar ultima declarație informativă 394 este depusă la AFP Târgu Neamț sub nr., aferentă semestrului I 2011.

De asemenea, organele fiscale fac precizarea că, din data de 14.02.2012, a fost declarată inactivă prin Decizia nr.-Registrul contribuabililor inactivi.

Organele fiscale fac mențiunea că în declarațiile informative 394, a declarat achizițiile din luna ianuarie 2012 de la, dar că nu a declarat livrările către

În consecință, organele fiscale au constatat că a înregistrat în mod fictiv aprovizionarea și darea în consum a cantității de material lemnos în valoare totală de (.....+.....) fără TVA și au stabilit suplimentar în sarcina sa un profit impozabil în sumă de (.....+.....) aferent trim. I 2012 și **un impozit pe profit suplimentar în sumă de**

Totodată, organele fiscale au stabilit suplimentar **TVA în sumă de** (..... +), aferentă bazei impozabile în sumă de (.....+.....).

De asemenea, conform procesului verbal nr., întocmit de Garda Financiară Suceava, societatea a înregistrat în evidența contabilă un număr de 16 avize de însoțire primare care ar fi fost emise de OS și OS, pentru cantitatea de lemn rotund rășinoase, la rubrica expeditor figurând diverse persoane fizice. Organele fiscale precizează că, pentru cele avize societatea a înregistrat în contabilitate borderouri de achiziție material lemnos în sumă de, care nu sunt semnate de persoanele vânzătoare, iar conform adresei IPJ-SIF Suceava nr., există neconcordanțe în ceea ce privește datele de identificare a persoanelor vânzătoare.

Prin adresa nr., Imprimeria Națională SA comunică faptul că cele avize primare au fost achiziționate de la alți agenți economici cu sediul declarat pe raza altor județe.

Pe avizele în cauză figurează faptul că transportul materialului lemnos s-a efectuat cu mijloace de transport aparținând (.....), dar organele fiscale menționează că în documentele puse la dispoziție de organele fiscale nu s-au regăsit foi de parcurs pentru mijloacele de transport respective.

În consecință, organele fiscale au constatat că societatea a înregistrat în mod fictiv aprovizionarea și darea în consum a cantității de lemn rotund rășinoase în valoare de (..... aferentă 2011 și aferentă anului 2012) și au stabilit suplimentar în sarcina societății **un impozit pe profit în sumă de** (..... pentru anul 2011 și pentru anul 2012).

Pentru neachitarea la scadență a impozitului pe profit în sumă de (..... +), organele fiscale au calculat **dobânzi în sumă de** (.....) și **penalități în sumă de** (.....).

Pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de (.....+.....), organele fiscale au calculat **dobânzi în sumă de** lei (.....) și **penalități în sumă de** lei (.....).

De asemenea, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că există diferențe între impozitul pe profit calculat și înregistrat în evidența contabilă și

impozitul pe profit declarat de societate în trimestrul III 2010, drept pentru care au calculat **accesorii în sumă de lei, din care dobânzi în sumă de și penalități în sumă de lei.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de lei, din care impozit pe profit în sumă de, accesorii aferente în sumă de, TVA în sumă de și accesorii aferente în sumă de, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava prin adresele nr. și nr.

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate, organele fiscale au constatat că, în perioada ianuarie 2012-februarie 2012, societatea înregistrează în contabilitate un număr de trei facturi (nr., nr. și nr.), reprezentând aprovizionarea cu cantitatea de material lemnos în valoare totală de (aprovizionări cu taxare inversă), precum și un aviz de însoțire material lemnos pentru cantitatea de, în valoare de și pentru care nu s-a emis factură, emise de Vânători jud. Neamț CUI

Organele fiscale fac precizarea că, pentru facturile în sumă de, a aplicat măsurile de simplificare, respectiv înregistrarea contabilă 4426=4427 cu suma de, iar facturile au fost achitate cu chitanțe.

Cu adresa nr., emisă de DGFP-AIF Neamț, înregistrată la DGFP Suceava sub nr., se remite procesul verbal nr., prin care se comunică faptul că nu funcționează la sediul declarat din str., iar conform bazelor de date existente la nivelul DGFP Neamț, societatea a depus ultimul decont de TVA și declarația 100 pentru trim. III 2011, iar ultima declarație informativă 394 este depusă la AFP Târgu Neamț sub nr., aferentă semestrului I 2011.

De asemenea, organele fiscale fac precizarea că, din data de 14.02.2012, a fost declarată inactivă prin Decizia nr.-Registrul contribuabililor inactivi.

Organele fiscale fac mențiunea că în declarațiile informative 394, a declarat achizițiile din luna ianuarie 2012 de la, dar că nu a declarat livrările către

În consecință, organele fiscale au constatat că a înregistrat în mod fictiv aprovizionarea și darea în consum a cantității de material lemnos în valoare totală de (.....+.....) fără TVA și au stabilit suplimentar în sarcina sa un profit impozabil în sumă de (.....+.....) aferent trim. I 2012 și **un impozit pe profit suplimentar în sumă de**

Totodată, organele fiscale au stabilit suplimentar **TVA în sumă de** (..... +), aferentă bazei impozabile în sumă de (.....+.....).

De asemenea, conform procesului verbal nr., întocmit de Garda Financiară Suceava, societatea a înregistrat în evidența contabilă un număr de 16 avize de însoțire primare care ar fi fost emise de OS și OS, pentru cantitatea de lemn rotund rășinoase, la rubrica expeditor figurând diverse persoane fizice. Organele fiscale precizează că, pentru cele avize societatea a înregistrat în contabilitate borderouri de achiziție material lemnos în sumă de, care nu sunt semnate de persoanele vânzătoare, iar conform adresei IPJ-SIF Suceava nr., există neconcordanțe în ceea ce privește datele de identificare a persoanelor vânzătoare.

Prin adresa nr., Imprimeria Națională SA comunică faptul că cele avize primare au fost achiziționate de la alți agenți economici cu sediul declarat pe raza altor județe.

Pe avizele în cauză figurează faptul că transportul materialului lemnos s-a efectuat cu mijloace de transport aparținând (.....), dar organele fiscale menționează că în documentele puse la dispoziție de organele fiscale nu s-au regăsit foi de parcurs pentru mijloacele de transport respective.

În consecință, organele fiscale au constatat că societatea a înregistrat în mod fictiv aprovizionarea și darea în consum a cantității de lemn rotund rășinoase în valoare de (..... aferentă 2011 și aferentă anului 2012) și au stabilit suplimentar în sarcina societății **un impozit pe profit în sumă de** (..... pentru anul 2011 și pentru anul 2012).

Pentru neachitarea la scadență a impozitului pe profit în sumă de (..... +), organele fiscale au calculat **dobânzi în sumă de** (.....) și **penalități în sumă de** (.....).

Pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de (.....+.....), organele fiscale au calculat **dobânzi în sumă de** lei (.....) și **penalități în sumă de** lei (.....).

În ceea ce privește achizițiile de material lemnos în sumă de (.....) care au generat impozitul pe profit suplimentar în sumă de (.....), prin adresa nr., Garda Financiară Suceava a sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

În ceea ce privește achizițiile de material lemnos în sumă de (.....+.....) care au generat TVA suplimentară în sumă de (.....+.....) și impozit pe profit în sumă de, prin adresa nr., AIF Suceava a sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, face aplicarea **art. 214** din Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(...)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...).”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare în sumă de lei prin Decizia de impunere, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., contestată de societate și stabilirea caracterului infrațional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că organele de cercetare penală urmează să se pronunțe asupra caracterului infrațional al faptei, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală conform cărora, în perioada ianuarie 2012-februarie 2012, societatea înregistrează în contabilitate un număr de trei facturi (nr., nr. și nr.), reprezentând aprovizionarea cu cantitatea de material lemnos în valoare totală de, precum și un aviz de însoțire material lemnos pentru cantitatea de, în valoare de și pentru care nu s-a emis factură, emise de Vânători jud. Neamț CUI, precum și un număr de avize de însoțire primare înregistrate în contabilitate în perioada 2011-2012, avize care ar fi fost emise de OS și OS, pentru cantitatea de lemn rotund rășinoase, la rubrica expeditor figurând diverse persoane fizice, achiziții pentru care nu s-a dovedit realitatea operațiunii, cheltuielile înregistrate în contabilitate neavând la bază documente legale de proveniență.

Astfel, organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina societății impozit pe profit în sumă de și TVA în sumă de, iar pentru neachitarea acestora la scadență s-au calculat accesorii în sumă de aferente impozitului pe profit și în sumă de aferente TVA.

Urmare celor prezentate, organele de cercetare penală urmează să analizeze dacă faptele prezentate întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, în temeiul Codului de procedură penală.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă

parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Potrivit prin principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală „Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”.

Precizăm de asemenea că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183, alin. 1 lit. a din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. 1 lit. a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *„întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau inexistenței infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”*

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a constatat *„Pentru identitatea de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificare și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”*.

Prin Decizia nr. 72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora *”hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”*.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul ca prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept „penalul ține loc civilul”, consacrat prin art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru care se va suspenda soluționarea contestației pentru **suma totală de lei, din care impozit pe profit în sumă de, accesorii aferente în sumă de, TVA în sumă de și accesorii aferente în sumă de,** procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. 3 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **se va suspenda soluționarea contestației formulate împotriva** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., conform

pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2—2.4 din prezentele instrucțiuni.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, citat anterior.

2. Referitor la suma de lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit declarat cu întârziere, stabilită prin decizia de impunere nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava este învestită să se pronunțe dacă petenta datorează această sumă, în condițiile în care contestația nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că există diferențe între impozitul pe profit calculat și înregistrat în evidența contabilă și impozitul pe profit declarat de societate în trimestrul III 2010, drept pentru care au calculat accesorii în sumă de lei, din care dobânzi în sumă de și penalități în sumă de lei.

Petenta contestă suma de lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit declarat cu întârziere, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente celui alt capăt de cerere analizat prin prezenta decizie de soluționare.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 206** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată :

ART. 206

„**Forma și conținutul contestației**

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) **datele de identificare a contestatorului;**
 - b) **obiectul contestației;**
 - c) **motivele de fapt și de drept;**
 - d) **dovezile pe care se întemeiază;**
 - e) **semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.**
- [...].”

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații se regăsesc motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază.

- **Art. 213** din actul normativ mai sus menționat prevede că:

ART. 213

„**Soluționarea contestației**

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...].”

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

- **Pct. 11.1** din Ordinul președintelui ANAF nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„**11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației**

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) **nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;**
[...].”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma inspecției fiscale efectuate, organele fiscale au constatat că există diferențe între impozitul pe profit calculat și înregistrat în evidența contabilă și impozitul pe profit declarat de societate în trimestrul III 2010, drept pentru care au calculat accesorii în sumă de lei, din care dobânzi în sumă de și penalități în sumă de lei.

Prin contestația formulată, petentul precizează că, Petenta contestă suma de lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit declarat cu întârziere, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente celui alt capăt de cerere analizat prin prezenta decizie de soluționare.

Din analiza actului administrativ atacat, se constată că organele de inspecție fiscală au stabilit, pe lângă accesoriile aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar pentru cheltuielile cu materialul lemnos achiziționat ce nu au la bază documente legale de proveniență, și accesorii pentru impozitul pe profit declarat cu întârziere de societate în trim. III 2010, conform punctului 4 de la capitolul privind impozitul pe profit din decizia de impunere atacată.

Prin contestația formulată, petenta nu are în vedere că accesoriile în sumă de lei sunt aferente impozitului pe profit nedeclarat de societate în trim. III 2010 și că nu au fost stabilite pentru impozitul pe profit rezultat ca urmare a neadmiterii la deducere a cheltuielilor cu materialul lemnos achiziționat.

Se reține că petenta nu argumentează contestația formulată și nu prezintă dovezi și argumente pentru accesoriile în sumă de lei, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Având în vedere că petenta nu depune documente și nu aduce argumente pentru a demonstra că nu datorează către bugetul statului accesoriile în sumă de lei și ținând cont și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, **urmează a se respinge** contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., **privind accesoriile în sumă de lei**, din care dobânzi în sumă de și penalități în sumă de lei, aferente impozitului pe profit declarat cu întârziere, **ca nemotivată.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de **lei**, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- – accesorii aferente impozitului pe profit;
- – TVA;
- – accesorii aferente TVA,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de **lei**, reprezentând **accesorii** aferente impozitului pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.